

ECHO DĄBROWICY

Gazeta Parafii pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy

Nr 2 (88)

Odpust parafialny 2022

KALENDARIUM 2022

Wrzesień

Miesiąc przyjmowania zgłoszeń kandydatów do Pierwszej Komunii Świętej i Sakramentu Bierzmowania

- 01.09 Rozpoczęcie roku szkolnego 2022/2023: Msza św. – 9.00
 03.09 Piesza Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej: Msza św. – godz. 8.00
 04.09 Kwiaty – Msza św. w intencji mieszkańców: ul. Nałęczowska, ul. Urodzajna i ul. Ustronna – godz. 11.30
 08-11 Uroczystości odpustowe ku czci Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
 08.09 Święto Narodzenia NMP:
     Msze św. z obrzędem błogosławieństwa ziarna siewnego i nasion – godz. 8.00, 17.00 i 18.00
 9.09 Droga Krzyżowa po parafialnej Kalwarii – godz. 18.30
 10.09 Nieszpory za zmarłych na cmentarzu – godz. 18.30
 11.09 Msza św. z procesją eucharystyczną – godz. 11.30; Jarmark Firlejowski
 13.09 Różaniec fatimski w intencji mieszkańców: Dąbrowica nr 141-209 – godz. 18.30
 18.09 Wspomnienie św. Stanisława Kostki: Modlitwa w intencji dzieci i młodzieży – 11.30;
     Kwiaty – Msza św. w intencji mieszkańców: ul. Deszczowa – godz. 11.30
 25.09 Kwiaty – Msza św. w intencji mieszkańców: ul. Główna i ul. Stroma i ul. Zakątek – godz. 11.30

Październik

*Nabożeństwa różańcowe: niedziela – godz. 9.00; dzień powszedni – godz. 17.30;
 dla dzieci (poniedziałek – piątek) – godz. 16.45*

- 02.10 Kwiaty – Msza św. w intencji mieszkańców: ul. Przejrzysta – godz. 11.30
 09.10 XXII Dzień Papieski: Msza św. z formularza o św. Janie Pawle II – godz. 10.00
 13.10 Różaniec fatimski w intencji mieszkańców: ul. Nałęczowska, ul. Urodzajna, ul. Przejrzysta – godz. 18.30
 14.10 Dzień Edukacji: Modlitwa w intencji nauczycieli, wychowawców i wykładowców – godz. 18.00
 18.10 Święto św. Łukasza:
     Modlitwa i intencji lekarzy, pielęgniarek i pracowników służby zdrowia – godz. 18.00

Listopad

Modlitwa wypominkowa: dzień powszedni – godz. 17.30

- 01.11 Uroczystość Wszystkich Świętych: Msza św. z procesją na cmentarz – godz. 11.30
 02.11 Dzień Zaduszny, Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych: Msze św. – godz. 8.00, 17.00 i 18.00.
     Procesja na cmentarz – 17.30
 11.11 Narodowe Święto Niepodległości: Modlitwa w intencji Ojczyzny – godz. 10.00
 22.11 Wspomnienie św. Cecylii: Modlitwa w intencji Chóru Parafialnego, Scholi Lumina, Scholi Dziecięcej, Organistów oraz Zespołu Śpiewaczego i Zespołu Pieśni i Tańca Dąbrowica – godz. 18.00

Grudzień

Msza św. roratnie w środy i soboty – godz. 6.30; dla dzieci we wtorki i piątki – godz. 18.00

- 04.12 św. Mikołaja przychodzi do dzieci: Msza św. – godz. 11.30
 08.12 Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP: Godzina Łaski – godz. 12.00
 09-11 Rekolekcje adwentowe
 16-24 Nowenna do Bożego Narodzenia: niedziela – godz. 9.00; dzień powszedni – godz. 17.30
 24.12 Wigilia ze zmarłymi: Msza św. i modlitwa za zmarłych, których zabraknie przy wigilijnym stole – godz. 9.00
 25.12 Uroczystość Narodzenia Pańskiego: Pasterka – godz. 0.00
 28.12 Początek wizyty duszpasterskiej
 31.12 Dziękczynienie na zakończenie roku kalendarzowego: Msza św. – godz. 18.00

SŁOWO DO PARAFIAN

Drogie Siostry, Drodzy Bracia,

Jednym z darów Ducha Świętego dla naszych czasów jest rozkwit wspólnot i ruchów kościelnych. Świadczą one o wielości form, w jakich wyraża się jedyny Kościół i stanowią pomoc w budowaniu kró-

lestwa Bożego. Niestety, w działaniu niektórych wspólnot zdarzają się poważne wypaczenia, które niszczą lub rozrywają realną łączność jej członków z Kościołem powszechnym. Stykając się z nowymi ruchami duszpasterskimi, warto więc stawiać sobie pytanie, na ile dana grupa rozwija duchowość katolicką. Cenną pomocą w odpowiedzi na to pytanie jest dokument Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski „Kryteria eklezjalności wspólnot katolickich” z dnia 14 maja 2022 r.

W szeregu kryteriów eklezjalności szczególnie omawianych we wspomnianym dokumencie, jednym z charakterystycznych wyznaczników łączności członków danej wspólnoty z Kościołem katolickim jest uznawanie nauczania i zwierzchnictwa papieża oraz biskupów. Niepokojące zjawiska podważania autorytetu poszczególnych następców św. Piotra, negocjowania wiarygodności nauczania Soboru Watykańskiego II i jawne nieposłuszeństwo decyzjom dyscyplinarnym swojego biskupa dają się zauważyć w postawie i przepowiadaniu niektórych duchowych liderów, skupiających wokół siebie grupy zwolenników. Aby uniknąć błędu pójścia za głosem „fałszywego proroka” warto zachować w pamięci słowa dokumentu Komisji Nauki Wiary KEP: „Niedopuszczalna jest sytuacja, w której wspólnota kieruje się nauczaniem lidera, kaznodziei, formatora czy grupy ewangelizacyjnej, mimo że nauczanie to pozostaje w pośredniej czy bezpośredniej niezgodzie z nauczaniem papieża, biskupów, będących w łączności

z papieżem (...). Kryterium katolickości wspólnoty czy ruchów formacyjno-ewangelizacyjnych jest również przyjęcie prawdy, że to biskupi kierują powierzonymi sobie poszczególnymi Kościołami jako zastępcy i legaci Chrystusa radami, zachętami i przykładem, ale także mocą swego autorytetu i świętej władzy” (KEWK, I.3).

Gorąco polecam wszystkim Wam Siostry i Bracia osobistą lekturę dokumentu, pod którego tekstem podpisał się abp Stanisław Budzik, Przewodniczący Komisji Nauki Wiary KEP i który został niedawno wydany w formie drukowanej przez Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej GAUDIM. A jeszcze goręcej zapraszam Was do włączenia się w pracę grup duszpasterskich działających przy naszej parafii. Dzieci zachęcam do śpiewu w Scholi Muzycznej lub podjęcia posługi w gronie Ministrantów i Lektorów. Młodzież szkolną zapraszam na spotkania Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Nieco starszych zachęcam do wejścia w szeregi Chóru Parafialnego, Scholi Lumina, Kręgu Biblijnego, Domowego Kościoła, Akcji Katolickiej, Kół Żywego Różańca, Rycerstwa Niepokalanej lub Rodziny Radia Maryja. Zwięzłe informacje o charyzmatkach, podejmowanych działaniach i terminach spotkań tych wspólnot można odnaleźć na nowej stronie internetowej parafii ↓

(<https://dabrowica.diecezja.lublin.pl>).

W zdrowej wspólnocie duszpasterskiej duchowo osiągniecie więcej!

W kontekście zbliżających się uroczystości odpustowych, życzę każdemu z Was Siostry i Bracia oraz miłym Gościom przybywającym do Dąbrowicy opieki Matki Bożej, która wiernie podążała za swoim Synem, słuchając Jego nauki i trwała z Apostołami w Wieczerniku na modlitwie.

ks. Waldemar Głusiec

Z NAUCZANIA KOŚCIOŁA

KRYTERIA EKLEZJALNOŚCI WSPÓLNOT KATOLICKICH

Skrót dokumentu

I. Kryteria doktrynalne

Kryteria, na podstawie których wspólnota czy ruch formacyjno-ewangelizacyjny mogą być uznane za katolickie, czyli pozostające w komunii z Kościołem katolickim, wyznaczane są przez: 1) przyjmowanie wiary Kościoła przez daną wspólnotę czy ruch, 2) uczestnictwo w kulcie sakramentalnym Kościoła, 3) uznanie zasad sukcesji apostoelskiej w Kościele.

1. Wiara stanowi fundamentalny skarb, który Kościół zachowuje i którym się dzieli. Wszystkie więc wspólnoty czy ruchy formacyjno-ewangelizacyjne przyjmują i wyznają wiarę Kościoła katolickiego, zarówno jeśli chodzi o jej treść, sposób przekazywania, jak i charakter aktu wiary.

1.1. Treść depozytu wiary ma potrójny wymiar: dogmatyczny, liturgiczny i moralny. W każdym z tych wymiarów treść ta winna być akceptowana przez wspólnotę czy ruch należące do Kościoła katolickiego.

1.2. Sposób przekazu depozytu wiary (traditio) nie jest przypadłościową i nieistotną formą funkcjonalną. Jest ściśle związany z treścią wiary i jako taki powinien być szanowany w praktyce i przyjmowany w wierze wspólnot czy ruchów Kościoła katolickiego.

1.3. W akcie wiary rozum i wola człowieka współdziałają z łaską Bożą, gdyż wiara jest aktem rozumu, przyjmującego prawdę Bożą z nakazu woli, poruszonej łaską przez Boga (KKK 155). Odrzucenie któregokolwiek z elementów tak rozumianego aktu wiary w teorii czy praktyce funkcjonowania danej wspólnoty lub ruchu nie da się pogodzić z tym, co odnośnie do aktu wiary przyjmuje i czego naucza Kościół katolicki.

2. Kult sakramentalny wynika z wiary Kościoła, ściśle się z nią wiąże i ją wyraża. Sakramentalność jako uobecniająca kontynuacja Wcielenia Syna Bożego stanowi formalną zasadę chrześcijaństwa. Każda wspólnota i każdy ruch formacyjno-liturgiczny pozostające w jedności z Kościołem powszechnym przyjmują pierwszeństwo ekonomii sakramentalnej w udzielaniu łaski oraz prawdę, że dla wierzących sakramenty Nowego Przymierza są konieczne do zbawienia. Tym samym żadna wspólnota i żaden ruch należący do Kościoła katolickiego nie mogą w przepowiadaniu czy praktyce stawiać ponad działaniem sakramentalnym jakichkolwiek innych znaków, form i działań modlitewnych czy paraliturgicznych.

3. Sukcesja apostoelska jest nieprzerwaną łącznością z apostoelskim początkiem Kościoła, na mocy której poprzez sakrament święceń przekazywane są Chrystusowa władza oraz misja nauczania, uświęcania i rządzenia. Z prawdy o sakramentalnej naturze posługi kościelnej wynika prawda o sakramentalnym źródle i charakterze struktury hierarchicznej Ludu Bożego. Struktura ta nie jest wyznaczana w żaden inny sposób niż poprzez odniesienie do rodzajów i stopni posługi (ministerium), otrzymywanych, przekazywanych i sprawowanych dzięki łasce sakramentalnej. Dlatego za jedno z głównych kryteriów przynależności danej wspólnoty do Kościoła katolickiego należy przyjąć uznawanie przez jej członków i animatorów sakramentalnej i hierarchicznej struktury Ludu Bożego, zarówno co do nauczania, uświęcania, jak i rządzenia.

3.1. Misja nauczania powierzona biskupom i prezbiterom nie może być w zdrowej wspólnocie czy ruchu lekceważona bądź też zastępowana czy stawiana niżej niż nauczanie lidera wspólnoty. Członkowie każdej wspólnoty katolickiej, niezależnie od jej liczebności, siły oddziaływania czy właściwych jej charyzmatów, mają obowiązek okazywać posłuszeństwo wiary biskupowi ze względu na moc jego misji nauczania. Charyzmatów zaś nie można nigdy przeciwstawiać sakramentalnej i apostoelskiej strukturze Kościoła.

3.2. Misja uświęcania sprawowana przez biskupów i prezbiterów najlepiej realizuje się w celebracji

Eucharystii. Ponieważ zaś sakrament Eucharystii ściśle wiąże się z sakramentem święceń, nie można zacie-
rać różnicy pomiędzy kapłaństwem wynikającym z sakramentu chrztu i kapłaństwem wynikającym z sa-
kramentu święceń. Nie powinno się również w obrębie celebracji Eucharystii powierzać zadań zarezerwo-
wanych dla biskupa, prezbitera czy diakona (np. wygłaszania homilii) osobom, które nie przyjęły sakra-
mentu święceń.

3.3. Misja rządzenia powierzona biskupom i ich prawnie ustanowionym reprezentantom nie może być
podważana czy zastępowana w żadnej wspólnotcie katolickiej autorytetem jej założyciela czy lidera, a pra-
wo zwyczajowe bądź spisane, którym rządzi się wspólnota, musi zawsze pozostawać w zgodzie z prawem
Kościoła.

II. Kryteria teologicznopastoralne

Kryteria pozwalające określić właściwe funkcjonowanie i rozwój wspólnot bądź ruchów formacyjno-
ewangelizacyjnych wynikają z czterech znamion Kościoła oraz odnoszą się do owoców Ducha Świętego.

1. Jedność na wzór Trójcy Przenajświętszej oznacza, że Kościół nie tylko nie niweluje różnic pomię-
dzy poszczególnymi członkami czy wspólnotami, lecz wręcz buduje ich właściwą tożsamość i umożliwia
prawdziwą różnorodność.

1.1. Dążenie do jedności oparte jest na przekonaniu, że jedność jako znamię Kościoła jest darem po-
chodzącym od Boga. Dar ten jest równocześnie zadaniem i dlatego domaga się wzajemnej współpracy
wszystkich wspólnot tworzących Kościół. Podejmowane starania i wysiłki, zmierzające do budowania jed-
ności określonej wspólnoty z Kościołem powszechnym i lokalnym oraz innymi wspólnotami czy ruchami,
stanowią znamię duchowego zdrowia i właściwego rozwoju.

1.2. Poszanowanie różnorodności wynika z prawdy, że jedność i jedyność drogi zbawienia, którą jest
sam Chrystus Jezus (por. J 14,6), dopuszcza różnorodność sposobów, którymi można nią podążać. Różno-
rodność ta wyraża bogactwo działania Ducha Świętego, który buduje jedność Kościoła z ofiarowanych
przez siebie różnorodnych darów, nie zaś poprzez dokonywaną ludzkimi sposobami unifikację.

Wspólnota czy ruch, utwierdzone w swej tożsamości, nie będą wykazywały tendencji do absolutyzowania
właściwej im duchowości, sposobu formacji czy charakteru działania.

2. Świętość jako znamię oznacza, że w Kościele złożona została pełnia środków zbawienia i już
na ziemi Kościół jest naznaczony prawdziwą, choć jeszcze niedoskonałą świętością. Każda zaś ze wspólnot
należących do Kościoła powszechnego wezwana jest do podążania drogą świętości przy jednoczesnym za-
chowaniu świadomości, że właśnie na tej drodze realizuje się tajemnica „już” i „jeszcze nie” zbawczego
działania Chrystusa.

2.1. Dążenie do integralnie pojętej świętości wynika z faktu, że świętość jest darem obejmującym całą
osobę ludzką oraz polegającym na komunii z Bogiem, źródłem wszelkiej świętości. Do świętości został
więc powołany i dążyć doń powinien cały człowiek, cały człowiek bowiem został wezwany do życia z Bo-
giem. Zdrowa wspólnota prowadzi swych członków do integralnie pojętej świętości, nie utożsamiając jej
z czysto przyrodzonym poczuciem życiowej równowagi i dobrostanu. Świętość tak rozumiana wiąże się
ściśle z praktyką moralną, troską o biednych, świadomością pierwszeństwa łaski wobec wszelkich metod
czy technik duchowych, wolnością od pokusy aktywizmu.

2.2. Świadomość bycia w drodze związana jest z teologalną cnotą nadziei, która czyni chrześcijanina
pielgrzymem, czyli człowiekiem w drodze (homo viator) do domu Ojca. Świadomość tej tożsamości i wy-
nikających z niej konsekwencji pozwala nie tylko na właściwą ocenę własnych działań i wysiłków, lecz
także na adekwatne postrzeganie doczesnego świata oraz chroni chrześcijan przed wszelkimi formami my-
ślenia utopijnego czy idealizującego, zarówno jeśli chodzi o życie indywidualne, wspólnotowe w wymiarze
eklezyjalnym, jak i społeczne w wymiarze historycznym czy politycznym. Zapobiega idealizowaniu wspól-
noty czyjej określonego etapu działania oraz uleganiu pokusie elitaryzmu.

2.3. Świadomość obecnego etapu historii zbawienia najwyraźniej objawia się w przyjmowanej i reali-
zowanej w praktyce głoszenia i życia danej wspólnoty właściwej antropologii teologicznej, czyli wizji
człowieka w jego relacji do Bożego działania. Chrześcijańska antropologia teologiczna wyraża się w trzech

głównych prawdach. Po pierwsze, w prawdzie o konieczności odkupienia człowieka, która to konieczność wypływa z faktu grzechu pierworodnego. Po drugie, w prawdzie o możliwości zbawienia ludzkiej natury i każdego indywidualnego człowieka. Prawda ta zakłada przeświadczenie o niezupełnym zniszczeniu dobra natury ludzkiej jako stworzenia Bożego przez grzech pierworodny i o możliwości realnie naprawczego wpływu łaski Chrystusowej na ludzką naturę. Po trzecie, w prawdzie o możliwości współdziałania człowieka z leczącą i odnawiającą łaską Bożą, która doprowadzi swe dzieło do końca dopiero w dniu ostatecznym.

3. Powszechność Kościoła wyznacza ważne kryterium zdrowia i właściwego rozwoju wspólnot i ruchów, jakim jest dwojakiego typu otwartość. Przede wszystkim chodzi o otwartość na wszystkich wiernych, niezależnie od statusu społecznego, wykształcenia, majątności i innych doczesnych uwarunkowań. Drugim typem otwartości wynikającym ze znamienia powszechności jest otwartość wspólnoty na świat zewnętrzny. Kościół nie został powołany do ucieczki od świata, ale do troski o jego zbawienie.

4. Apostolskość Kościoła wyraża się w życiu każdej ze wspólnot i każdego z ruchów w podwójnej dynamice. Z jednej strony w ruchu „do wewnątrz”, z drugiej - „na zewnątrz” wspólnoty. Dwojaka dynamika przyjmowania nauki i depozytu Apostołów (ad intra) przy jednoczesnym przekazywaniu go innym (ad extra) powinna być obecna i zauważalna w życiu każdej wspólnoty i każdego ruchu Kościoła katolickiego. Napięcie wynikające z tej podwójnej dynamiki jest napięciem z istoty swej dobrym, a jego obecność stanowi kryterium zarówno zdrowia, jak i właściwego rozwoju każdej ze wspólnot katolickich.

5. Owoce Ducha Świętego wlicza św. Paweł. Są nimi: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie (Ga 5,22-23). Chociaż powyższa lista nie może być traktowana jako ściśle zdefiniowany i wyczerpujący katalog cech dobrej wspólnoty, to jednak stały brak wymienionych owoców Ducha Bożego w relacjach świadczy o tym, że stan wspólnoty domaga się poważnej refleksji i uważnego zbadania.

Dokument zatwierdzony na posiedzeniu Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski
14 maja 2022r.

abp Stanisław Budzik metropolita lubelski Przewodniczący Komisji Nauki Wiary KEP

ks. dr hab. Antoni Nadbrzeżny prof. KUL Sekretarz Komisji Nauki Wiary KEP

**UROCZYSTOŚCI
ODPUSTOWE 2022**

*Parafia Narodzenia NMP
w Dąbrowicy*

Czwartek, 8 września
Msze Św. z obrzędem błogosławieństwa ziarna siewnego i nasion
– godz. 8.00, 17.00 i 18.00

Piątek, 9 września
Msze Św. – godz. 17.00 i 18.00
Droga krzyżowa na parafialnej Kalwarii – godz. 18.30

Sobota, 10 września
Msze Św. – godz. 17.00 i 18.00
Nieszpory za zmarłych na cmentarzu – godz. 18.30

- Turniej futbolowy drużyn lektorskich

Niedziela, 11 września
Msze Św. – godz. 8.00, 10.00, 11.30 i 17.00
Suma odpustowa z procesją eucharystyczną – godz. 11.30

- Jarmark Firlejowski
- Prapremiera Litanii Dąbrowickiej – godz. 18.00

Z życia Parafii

„Benedictus” wraca

Jesienią ubiegłego roku, długoletni dyrygent Arkadiusz Poleszak, podjął decyzję o rezygnacji z prowadzenia naszego parafialnego chóru „Benedictus”. Ponad dziesięć wspólnie spędzonych lat pracy, wspólnych spotkań, świętowania uroczystości radosnych oraz tych najmniej oczekiwanych, sprawiły, że grupa chóralna stała się naszym drugim domem. Ponieważ długa rozłąka z domem powoduje w nas ogromną tęsknotę, dlatego po kilku miesiącach, z inicjatywy członków chóru, miała miejsce jego reaktywacja.

Opiekę muzyczną nad chórem i jednocześnie funkcję dyrygenta zgodziła się przyjąć Agata Weremczuk-Cymerman. W tym miejscu chcielibyśmy przybliżyć sylwetkę naszej nowej dyrygent. Pani Agata jest magistrem sztuki, licencjatem muzykoterapii, absolwentką Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów, w której ukończyła studia magisterskie na kierunku wychowanie muzyczne (1998) i studia licencjackie w dziedzinie muzykoterapii (2001). Jest także absolwentką Podyplomowego Studium Chórmistrzowskiego organizowanego przez Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie i Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy oraz Podyplomowych Studiów Pedagogiki Kształcenia Słuchu i Audycji Muzycznych na Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Jest nauczycielem kształcenia słuchu i dyrygentem chóru w Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Tadeusza Szeligowskiego w Lublinie oraz w Państwowej Szkole Muzycznej im. Rodziny Wiłkomirskich w Świdniku. Pracuje również jako nauczyciel kształcenia słuchu w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Karola Lipińskiego w Lublinie. Ponadto ma doświadczenie w pracy w charakterze muzykoterapeuty. Współpracowała także z chórem chłopięcym „Słowiki Lubelskie” oraz prowadziła warsztaty dla instruktorów śpiewu i muzyki w Wojewódzkim Domu Kultury w Lublinie.

Po raz pierwszy, po wznowieniu działalności, chór zaśpiewał podczas Mszy Świętej w uroczystość Bożego Ciała. Nadal jednak czekamy na chętnych miłośników śpiewu chóralnego, którzy chcą do nas dołączyć. Próby chóru odbywają się w soboty o godzinie 8:30 oraz, jeżeli jest taka potrzeba, w poniedziałki, w godzinach wieczornych. Pamiętajmy, że od nas samych zależy, jaka będzie nasza wspólnota parafialna oraz bogactwo liturgii Mszy Świętej. Jeśli mamy talent, nie chowajmy go pod kocem. Stara mądrość ludowa mówi: „Kto śpiewa – dwa razy się modli”, dlatego nie wahajcie się, dołączcie do naszej grupy!

Sylwia Krasny

Z życia Parafii

Wyjazd młodzieży do Zakopanego

W dniach 18-23 lipca br. my, parafialna młodzież wraz z księdzem Michałem uczestniczyliśmy w wyjeździe do Zakopanego. Chcieliśmy przede wszystkim spędzić czas na górskich szlakach i tam odkrywać piękno Boga ukryte w otaczającym nas świecie. Na "rozgrzewkę" więc zaczęli-

mieliśmy okazję zobaczyć wizytówkę jezior tatrzańskich - Morskie Oko. W piątek nasze plany pokrzyżowała pogoda, która nie pozwoliła nam na długo opuścić miejsca zakwaterowania, dlatego też zwiedziliśmy najstarszy w Zakopanem, zabytkowy Cmentarz na Pęksowym Brzyzku. Po powro-

śmy we wtorek od Sarniej Skały, aby w środę zdobywać takie miejsca jak Czerwone Wierchy, czy też odwiedzić Dolinę Kościeliską i odkryć ukryty tam piękny Smreczyński Staw. W czwartek, mimo towarzyszącego upału, postawiliśmy sobie ambitny cel - udaliśmy się na wędrowkę przez Dolinę Pięciu Stawów Polskich; oprócz tego,

cie czas spędziliśmy na grach i integracji, by na uczczenie "zielonej nocy" obejrzeć film.

Oprócz wspomnianych przeze mnie przygód nie mogę zapomnieć o najważniejszym momencie każdego dnia – Mszy Świętej, w której oprawę każdy włączał się aktywnie. Fakt ten

umocnił zawiązaną przez nas wspólnotę. Choć pochodzimy z różnych grup parafialnych - znalazły się tu bowiem osoby z Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, Liturgicznej Służby Ołtarza, Scholi Dziecięcej, czy też z Duszpasterstwa Akademickiego - każdy starał się służyć tak, jak potrafi, zarówno Bogu, jak i bliźniemu. Ta wspólnota na tyle niwelowała różnice występujące codziennie między nami, że nierzadko spotkać można było najmłodszych, spędzających czas (najczęściej oczywiście na śmiechu!) razem ze studentami. Trudniejsze, kryzysowe chwile, wywołane przeważnie zmęczeniem, rozwiązywała najczęściej właśnie radość: ta płynąca ze wspólnie spędzanego czasu, a także z odkrywania w sobie Dzieciństwa Bożego.

Na koniec chcielibyśmy złożyć podziękowania: najpierw Bogu za to, że nas zgromadził,

prowadził i ochraniał. Dziękujemy Siostrze od Aniołów, które gościły nas u siebie i obdarzyły ciepłem i modlitwą. Dziękujemy opiekunom – Oli, Paulinie i Michałowi oraz wszystkim, którzy włączyli się w organizację tego wyjazdu, byśmy mogli po długim roku szkolnym tak solidnie – i aktywnie! - odpocząć. Dziękujemy wszystkim, którzy towarzyszyli nam modlitewnie. Przede wszystkim dziękujemy jednak Księdzu Michałowi, który nam przewodził, podjął się duchowej opieki nad nami i wykazywał się niemałą cierpliwością.

Wszystko co dobre musi się jednak skończyć, dlatego zaopatrzeni we wspomnienia i zdjęcia (oraz pamiątki z Krupówek!) wróciliśmy do domu, ale już teraz zgodnie mówimy - do zobaczenia za rok!

Dominika Sowińska

I Komunia Święta

kościół, aby je ochrzcić, aby stały się dziećmi Bożymi. Wtedy zobowiązaliśmy się strzec złożonego w nich daru wiary. Dzisiaj, wypełniając tamto przyrzeczenie, ponownie przyprowadziliśmy nasze dzieci do kościoła, ponieważ bardzo gorąco pragniemy, aby wyrastały na ludzi dobrych, wrażliwych, świętych, kochających Boga i bliźniego. Nie będzie to możliwe bez mocy, jaką daje Jezus w sakramencie Eucharystii.

„Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.” (J6,51)

8 maja 2022 r. w naszej parafii odbyła się uroczystość I Komunii Św. Do przyjęcia tego sakramentu dzieci przygotowywały się przez cały rok, ucząc się zasad wiary katolickiej oraz modlitw. Dzieci długo oczekiwały na tę ważną i piękną chwilę spotkania z Żywym Bogiem ukrytym pod postacią chleba.

Uroczystość rozpoczęło błogosławieństwo udzielone dzieciom przez rodziców. Była to bardzo ważna i wzruszająca chwila zarówno dla dzieci, jak i dla rodziców. Piękny tekst błogosławieństwa odczytała jedna z matek, a pozostali rodzice powtarzali za nią: „Wszchemogący Boże, miej w opiece naszą córkę/ naszego syna obdarzaj ją/go swoimi darami, aby mogła/ aby mógł żyć dobrze i mądrze stając się Twoją i naszą dumą. Amen.”

Na początku uroczystej Mszy Św. przedstawiciele rodziców i dzieci poprosili Księdza Proboszcza o udzielenie sakramentu Eucharystii:

Rodzice: „Blisko dziesięć lat temu Pan Bóg powierzył nam - rodzicom - bardzo cenny skarb: nasze dzieci. Potem po raz pierwszy przynieśliśmy je do

Drogi księżu proboszczu, prosimy, abyś sprawował tę Mszę Świętą w intencji naszych dzieci, oraz abyś udzielił im pierwszej Komunii Świętej.”

Dzieci: „My wiemy, że Bóg jest miłością i że z miłości przychodzi do nas. Dziś pragniemy to poczuć całym sercem. Dlatego czekamy na tę chwilę, gdy wreszcie przyjmiemy Pana Jezusa w Komunii Świętej. Chcemy to uczynić z wielką wiarą i miłością. Prosimy więc wszystkich o modlitwę za nas.”

Na koniec Mszy św. zostały pobłogosławione chleby, które dzieci zabrały na przyjęcia pierwszokomunijne.

„Przyjęcie pierwszej Komunii św. oznacza pragnienie, aby każdego dnia być bardziej zjednoczonym z Jezusem, wzrastania w przyjaźni z Nim i chęć, aby także inni mogli cieszyć się radością, którą On chce nam dać. Pan was potrzebuje, aby dokonać cudu dotarcia ze swą radością do wielu waszych przyjaciół i krewnych.” /papież Franciszek/

Agnieszka Wróblewska

Chrońmy przedmioty kultu religijnego i dzieła sztuki sakralnej

Przedmioty kultu religijnego, w tym dzieła sztuki sakralnej, podlegają ochronie prawa świeckiego oraz kanonicznego. Bardzo ważna jest również społeczna oraz indywidualna wrażliwość i postawy w tym zakresie.

Na terenie naszej parafii, w naszym kościele i jego otoczeniu, znajduje się wiele tego rodzaju obiektów i przedmiotów. Dzięki zainteresowaniu Księdza proboszcza Waldemara oraz życzliwemu wsparciu ze strony wielu osób niektóre z nich zostały w ostatnim czasie poddane renowacji, wyremontowane i odnowione. Odpowiednie zabiegi specjalistów z zakresu konserwacji przywróciły im dawny blask.

Chciałbym w niniejszym tekście wymienić kilka tego rodzaju przykładów. I tak, dzięki hojnemu wsparciu pana Mieczysława Jureckiego, zostały gruntownie odremontowane organy piszczałkowe sprowadzone do Dąbrowicy z Münster, w 2000 roku, przez ks. Zygmunta Lipskiego. Ten sam sponsor umożliwił odnowienie pięknego krucyfiksu znajdującego się w przedsionku naszego kościoła. Krucyfixs wyrzeźbił cztery dekady temu znakomity ludowy artysta Lucjan Boruta, na prośbę ówczesnego proboszcza ks. Jana Sobczaka.

Poważnym wyzwaniem była również renowacja obrazu św. Andrzeja Boboli, który został zakupiony w latach pięćdziesiątych XX wieku przez Ojców Jezuitów, pierwszych proboszczów Dąbrowicy, Przypomnę, że autorką tego pięknego dzieła jest nieżyjąca już wybitna lubelska artystka Maria Urban Mieszkowska. Renowację obrazu przeprowadzono w pracowni konserwacji dzieł sztuki religijnej w Lublinie.

W ostatnim czasie odnowione zostały również kościelne ławki, substancją zabezpieczającą pokryto pomnik Jana Pawła II wzniesiony za czasów ks. Andrzeja Sternika oraz stary dzwon z 1833 roku znajdujący się pomiędzy kościołem a cmentarzem parafialnym.

W trosce o symbole naszej wiary, przedmioty kultu religijnego, chciałbym zwrócić się z prośbą o odnowienie i zabezpieczenie starego krzyża misyjnego z 1926 roku, który znajduje się przy drodze prowadzącej do posesji Państwa Hawryłów. Na temat dziejów tego krzyża pisałem w książce pt. „Dąbrowica. 700 lat miejscowości, 70 lat parafii”.

Cezary Taracha

Echo Dąbrowicy - Pismo parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy

Zespół redakcyjny: ks. Waldemar Głusiec, Elżbieta Gęca, Hanna Palczewska, Cezary Taracha, Dominika Wilkołek, Agnieszka Wróblewska **Skład:** Dominika Wilkołek

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy,
Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice; tel. 81/50-20-893

e-mail: dabrowica@diecezja.lublin.pl; strona www: <https://dabrowica.diecezja.lublin.pl/>

FB: Parafia pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy (@parafiadabrowica)

Nr konta: BS Cyców O/Jastków 71819110422008800049870001

Druk: Wydawnictwo Muzyczne POLIHYMNIA sp. zo.o., ul. Deszczowa 19 20-832 Lublin, tel. 81 746 97 17

OKŁADKA: fot.: Dominika Krasny

Rozmowa z Wiktorem Pyda,
organistą parafii Narodzenia NMP w Dąbrowicy

Od ponad trzech dekad pełnisz posługę organisty w Dąbrowicy. W jakich okolicznościach rozpoczęła się Twoja współpraca z naszą parafią ?

Pozwolę sobie trochę rozwinąć temat, sięgając pamięcią wstecz. Jak trafiłem do parafii w Dąbrowicy? W roku 1963 mój ojciec kupił tu działkę i zbudował mały domek, a w 1968 sprowadził mnie jako najmłodszego w rodzinie, do Dąbrowicy. Do VII i VIII klasy chodziłem do szkoły podstawowej nr 14 w Lublinie przy Al. Warszawskiej oraz do ogniska muzycznego przy Krakowskim Przedmieściu 55, w klasie akordeonu. W V klasie technikum elektrycznego założyłem z bratem śp. Krzysztofem oraz innymi muzykami, między innymi śp. Ryszardem Mazurkiem, zespół muzyczny grający na zabawach i weselach. Do tej działalności zakupiliśmy, bardzo drogie wówczas, ale znakomite i cieszące się powodzeniem, organy elektryczne B-11. Dawało nam to przewagę sprzętową w stosunku do innych lokalnych zespołów. Ja musiałem przestawić lewą rękę z techniki basu guzikowego na bas klawiszowy (1/2 oktawy w B-11) i tak w trzy osobowym składzie grałem na wiejskich zabawach i weselach. Początek mojej działalności w parafii Dąbrowica przypada na cza-

sy, kiedy w parafii proboszczem był śp. ks. Jan Wielgus. Za jego probostwa w Dąbrowicy organizowane były turnusy wczaso-rekolekcyjne dla osób niepełnosprawnych. Jeżeli wczasy to oczywiście i ogniska, na których przygrywałem do śpiewu z zespołem oraz klerykami, opiekunami wczasowiczów.

Znajomość z ks. Janem Wielgusem, po około 10 latach zaowocowała inną współpracą. W końcu lat 80-tych zmęczony już byłem bardzo intensywną działalnością muzyczną, a muszę przyznać, że zleceń nam nie brakowało. Miałem dosyć nieprzespanych nocy i braku kontaktu z rodziną w weekendy. Pewnego dnia, w czasie pobytu u rodziny żony w Matczynie przekazano mi, że skoro szukam stabilizacji, to mogę grać na chwałę Bożą, gdyż akurat u ks. Jana Wielgusa, w Babinie, brakowało organisty. Prosto z Matczyna pojechałem więc do Babina. Scenariusz mszy świętej spisaliśmy na tekturce, dwoma kolorami: czerwonym pisałem końcówki śpiewu księdza, a moje odpowiedzi kolorem zielonym. Otrzymałem też instrukcję, jakie pieśni śpiewać na wejście, ofiarowanie, komunię, dziękczynienie i zakończenie. Potem poszliśmy razem do kościoła i przeprowadziliśmy skróconą próbę Mszy Św., według scenariusza

z tekturki. Próba wypadła chyba dobrze, bo ksiądz dał mi do przepisania tekst psalmu na najbliższą niedzielę. W ten sposób zaczął się czas mojej posługi w parafii Babin. We wrześniu następnego roku Rada Parafialna zaproponowała mi przeprowadzkę do Babina razem z rodziną i codzienną grę w kościele. Taka przeprowadzka wiązała się jednak z koniecznością zmiany szkoły dla dzieci i pracy. Z tego powodu odmówiłem i z końcem października odszedłem z parafii Babin.

Wracając do Twojego pytania, po pracy w parafii Babin, tej samej jesieni siostra, która grała w kaplicy parafialnej w Dąbrowicy, została przeniesiona do innego domu zakonnego. Ks. Zygmunt Lipski, ówczesny proboszcz Dąbrowicy, z Radą Parafialną, szukał kontynuatora dzieła siostry Pasterzanki. Ponieważ jak to zwykle bywa, mieszkańcy Dąbrowicy o wszystkich wszystko wiedzieli, więc radne panie Barańska i Mańko poinformowały proboszcza, że jestem wolny, ponieważ już nie gram w Babinie. I tak w 1989 roku, w uroczystość Chrystusa Króla pierwszy raz zagrałem w parafii Dąbrowica na elektrycznych organach B-11 w starej kaplicy, w miejscu, gdzie obecnie znajduje się Dom Spotkania Caritas.

Posługując przez kilkadziesiąt lat w jednej wspólnocie parafialnej miałeś możliwość obserwowania zachodzących w Dąbrowicy zmian. Które z nich uważasz za najważniejsze ?

Zmiany zachodzące w parafii należy podzielić na te o charakterze materialnym i społecznym. W trakcie mojej posługi w Dąbrowicy byłem świadkiem budowy kościoła, rozbiórki starej kaplicy, budowy Domu Spotkania, plebanii, dzwonnicy, ogrodzenia cmentarza, budowy dróg i parkingów służących parafii. Zmiany w infrastrukturze są kolosalne, wystarczy porównać stare fotografie z uroczystości kościelnych z obecnym krajobrazem.

Zmiany społeczne natomiast to przede wszystkim stopniowa zmiana charakteru parafii z typowo rolniczej na miejską, z malejącym odsetkiem gospodarstw rolnych. Przybyli do dąbrowic-

kiej parafii ludzie to w większości inteligencja pracująca pochodząca z innych środowisk o nieco innej wrażliwości religijnej wyniesionej z dawnego miejsca zamieszkania, przyzwyczajeni do innych śpiewów w liturgii Mszy Św. Wychodząc naprzeciw tym przyzwyczajeniom w zestawach pieśni kościelnych znalazły się obok klasycznych pieśni liturgicznych, utwory oazowe i pielgrzymkowe, wykonywane zwłaszcza przez scholę.

Zmiany, które zaszły w parafii trudno ocenić pod kątem ważności, czasami wystarczy niewiele, aby zaistniał „efekt motyla”. Taką zmianą moim zdaniem była nominacja ks. Zygmunta Lipskiego na proboszcza Dąbrowicy. Jego zasługi dla parafii są nieocenione. Był on bowiem inicjatorem i budowniczym najważniejszych dzieł duchowych i materialnych parafii.

Jak postrzegasz rolę organisty: praca, służba, powołanie, hobby?

Funkcja organisty kościelnego jest sumą wszystkich wymienionych elementów. To praca, bowiem uczestniczę w czterech Mszach Świętych w każdą niedzielę, a nie w jednej, jak nakazują wiernym przykazania kościelne; służba - ponieważ w każdą niedzielę czy święta, bez względu na porę roku i aurę trzeba rano wstać, choć wszyscy jeszcze śpią; powołanie - na pewno, bo jak widać w praktyce, kto go nie ma, wycofuje się po kilku latach z posługi organisty, hobby najmniej, gdyż nie kojarzy mi się z wiarą lecz z kultywowaniem wyłącznie własnych zainteresowań, ale rzecz jasna lubię i muzykę i śpiew.

Jakie wydarzenia z okresu Twojego posługiwania w Dąbrowicy zapadły Ci szczególnie w pamięci?

Szczególnie w pamięci tak nieodległej zapadła mi śmierć śp. ks. Jerzego Poręby, czynnego proboszcza, z którym doskonale rozumieliśmy się. Myślę, że niewielka, bo czteroletnia różnica wieku, podobne wychowanie w tych samych wartościach moralnych i duchowych, ułatwiły nam wzajemne

Verte →

porozumienie. Kiedy tracisz przyjaciela, to trudno znaleźć coś bardziej istotnego, co zapisałoby się w twojej pamięci.

Co było dla Ciebie największym wyzwaniem w roli organisty ?

Największym wyzwaniem dla organisty jest oddzielenie sfery sacrum od profanum. Wymaga to pełnego zaangażowania wewnętrznego i zewnętrznego w czasie trwania mszy świętej, tak aby nie pominąć żadnej kwestii, odpowiedzi, pieśni, aby zagrać w odpowiedniej tonacji przez co liturgia staje się przeżyciem duchowym dla wiernych. Organista nie może przeszkadzać, ale doborem i wykonaniem pieśni musi tworzyć nastrój do pełniejszego uczestnictwa we mszy świętej.

Jaka jest Twoja opinia na temat organów znajdujących się w naszym kościele ?

Kościelne organy, szczególnie po ostatnim remoncie sfinansowanym przez naszego znanego parafialnego mecenasa kultury i sponsora, brzmią bardzo dobrze. Ze względu na pewne standardy gry, jakich uczą w szkołach dla organistów (chorał gregoriański), w których nie pobierałem nauk, nie jestem profesjonalnym organistą a raczej muzykiem kościelnym z własnym, niestandardowym stylem gry i śpiewu. Z tych też względów, nie umiem wydobyć z naszych organów wszystkich muzycznych walorów. Jednym się to podoba, a innym nie. Na ile potrafię natomiast, staram się ich tak używać, aby nie przeszkadzać wiernym w duchowych przeżyciach i utrzymać odpowiednią atmosferę modlitwy.

Z pewnością masz swoje ulubione pieśni, które wykonujesz podczas mszy świętych. Możesz wymienić kilka tytułów ?

Bardzo lubię pieśni łatwo wpadające w ucho, o prostej linii melodycznej oraz te śpiewane od wieków, mające w sobie siłę i ducha naszej polskiej historii i tradycji. Do tych ulubionych, tak

jak z pewnością dla większości wiernych, należą: kolędy, hymny i pieśni wielkanocne, ukazujące i opisujące podstawy naszej wiary – Narodzenie Pana Jezusa, Zmartwychwstanie. Jest to na przykład pieśń „Wesoły nam dzień dziś nastał”.

Jakich rad mógłbyś udzielić młodym, początkującym organistom ?

Jestem daleki od udzielania komukolwiek rad bo sam ich pewnie potrzebuję, a niektórzy organiści bardzo nerwowo reagują nawet na te najdelikatniejsze uwagi. Organistę powinna cechować obowiązkowość, sumiennosc i pokora. Zaczynającym posługę organistom życzę wyrozumiały i życzliwych proboszczów oraz takich samych parafian.

Na zakończenie chciałbym podziękować za wspaniałą współpracę ze scholą Lumina, z jej obecnymi i byłymi członkami. Szczególne podziękowania kieruję do Joli Golas i jej siostry Sylwii Krasny, które od wielu lat uświetniają swoim śpiewem Msze Święte. Dziękuję również Tobie, Czaraku, za zaangażowanie w życie parafii oraz gitarowy akompaniament towarzyszący śpiewom scholi.

W czasie tej 33-letniej posługi miałem szczęście spotykać i pracować wśród dobrych i życzliwych ludzi, i gdyby mi przyszło wybierać to jeszcze raz z pewnością wybrałbym tę samą drogę życiową. Zabrzmiało to może jak pożegnanie, no cóż, czas biegnie, trzeba będzie chociaż w części podzielić się obowiązkami z młodszym pokoleniem.

***

Dziękując za rozmowę, chciałbym Ci, Witku, w imieniu wspólnoty parafialnej, scholi „Lumina” oraz redakcji „Echa Dąbrowicy”, serdecznie podziękować za Twoją kilkudziesięcioletnią posługę ad Maiorem Dei Gloriam i pro publico bono. Niech Najświętsza Maryja, patronka naszej parafii, wspiera Cię i wyprasza łaski na dalsze życie i organistowską obecność w Dąbrowicy.

Cezary Taracha

Ciekawostki z naszej okolicy

Fryderyk był w naszych stronach

Fryderyk Chopin to jeden z najwybitniejszych kompozytorów i pianistów w dziejach muzyki. Jego przepelnione romantycznym czarem, osadzone w polskim folklorze, a równocześnie przemawiające uniwersalnym językiem sztuki utwory (etiudy, nokturny, mazurki, walce, sonaty) znane są na całym świecie. Organizowany co pięć lat w Warszawie międzynarodowy Konkurs Chopinowski przyciąga znakomitych młodych pianistów ze wszystkich kontynentów, otwierając drogę do wielkiej kariery.

Bardzo ważnym źródłem inspiracji dla twórczości muzycznej Chopina był folklor. Młody Fryderyk bardzo chętnie podróżował po ziemiach polskich, aby słuchać muzyki ludowej. Latem 1830r., a więc na kilka miesięcy przed ostatecznym, jak się później okazało, wyjazdem z Polski, przebywał na Lubelszczyźnie. Głównym celem jego wyjazdu z Warsza-

Tytus Wojciechowski

wy była chęć spotkania z przyjacielem Tytusem Wojciechowski, który objął właśnie w posiadanie majątek w Poturzynie (obecnie w powiecie tomaszowskim). W trakcie pobytu w Poturzynie, oprócz spotkań i rozmów z gospodarzami, Chopin słuchał miejscowej muzyki ludowej typowej dla pogranicza polsko-ukraińskiego. W jednym z listów do przyjaciela tak wspominał swój pobyt w jego posiadłości: „Szczерze Ci powiem, że mi przyjemnie wspomnieć na to wszystko: jakąś tęsknotę zostawiły mi Twoje pola, ta brzoza pod oknami nie może mi wyjść z pamięci”. Niektórzy uważają, że muzyczną reminiscencją spędzonych na Lubelszczyźnie chwil był *Nokturn g-moll* (op. 15 nr 3).

Dlaczego piszę o tym epizodzie z życia wielkiego Fryderyka na łamach „Echa Dąbrowicy”? Otóż, jadąc do swego przyjaciela, Chopin podróżował tzw. szlakiem nadwiślańskim, przez Kozienice, Puławy, Końskowolę, Lublin, Krasnystaw i Zamość. W drogę wyruszył 11 lipca, trzy dni później był w Poturzynie, gdzie gościł do 21 lipca. Przemierzając drogę od Końskowoli w stronę Lublina (Kurów, Markuszów, Garbów, Jastków), znalazł się również na terenie dzisiejszej Gminy Jastków i na północnych obrzeżach Dąbrowicy. Po naszej ziemi stąpał więc również genialny kompozytor, który rozśławia imię Polski po całym świecie.

Cezary Taracha

IN VILLAM DĄBROVITIAM

Marmoreum superans limen, genium loci adora
O hospes, domus haec Firleos jactat alumnos:
Egregias quorum laudes et fortia facta,
Si taceant cives, ultro ipse fatebitur hostis.

(Jan Kochanowski, *Foriceonia* 72)

Na posiadłość wiejską w Dąbrowicy

Gościu! Przekraczając próg marmurowy
Przed geniuszem miejsca czapkę zdejmij z głowy,
Dom ów, niech wiedzą zawżdy o tym wszystkie
ziomki,
Firlejów kształci świetlane potomki,
O zaszczytnych ku ich czci wyznaniach
I pełnych męstwa dokonaniach
Jeśli – co nie daj Bóg – zapomną współobywatele,
Sam wróg wyliczy ich o więcej wiele.

(z jęz. łac. przełożył ks. Zbigniew Wójtowicz)

Ciekawostki z naszej okolicy

ZAGADKOWA PIECZĘĆ

Niedawno mieszkaniec naszej parafii Waldemar Szefler przyniósł starą pieczęć znaną przed laty przez swojego ojca. Wyrte na niej łacińskie napisy stanowią prawdziwą zagadkę, której do tej pory nie udało się jednoznacznie rozwiązać. Dla jakiej instytucji pieczęć została sporządzona? Do jakich wydarzeń odnoszą się wyrte na niej daty? Najbardziej prawdopodobne wyjaśnienie zagadki zawartej w pieczęci przedstawił ks. dr Zbigniew Wójtowicz, którego treść zamieszczamy poniżej, aby czytelnik mógł osądzić, czy przekonuje go ta interpretacja.

SIGILLUM ECCLESIAE

E.(VANGELICAE)-A.(UGUSTANAE)C.(IVITATUM)

LUBLINENSIS 1785 CICEVIENSIS 1916

Pieczęć kościoła ewangelicko-augsburskiego społeczności:

lubelskiej 1785, cycowskiej 1916 *

1785 – po uzyskaniu zgody króla Stanisława Augusta Poniatowskiego w 1784 r. na budowę kościoła luterńskiego w Lublinie, w **1785** roku rozpoczyna się jego budowa, która trwa 3 lata do 1788 r. Do ewangelickiej wspólnoty kościelnej w Lublinie zgodnie z decyzją króla Polski dołączyła społeczność ewangelików z Piask luterskich i wspólnie korzystali z nowo wybudowanej świątyni. Pierwsze nabożeństwo odprawiono w tym kościele w 1788 r.

W 1881 r. powstaje kantorat ewangelicki (filia parafii lubelskiej) w Cycowie, gdzie znajdowała się dość duża wspólnota ewangelicka pochodzenia niemieckiego (ostatni właściciel Cycowa Bolesław Szuk w 1885 r. rozparcelował swój majątek i działki sprzedał kolonistom niemieckim wyznania ewangelickiego. Wspólnota protestancka była znacząca, bowiem w 1921 r. liczyła w samym Cycowie 321 osób, a w całej zaś gminie Cyców 1581 osób). Parafia ewangelicka w Cycowie powstała w 1925 r., ale od końca XIX w. znajdowała się tam kaplica luterńska (zbudowana w latach 1880-1881) i szkoła wyznaniowa prowadzona przez przedstawiciela lubelskiej parafii luterńskiej zwanego kantorem. Wraz z odzyskaniem przez Polskę niepodległości w 1918 r. szkoła ta straciła charakter wyznaniowy i została włączona do systemu powszechnej edukacji publicznej II Rzeczypospolitej. Jednak w **1916 r.** była jeszcze ewangelicka i korzystała z pomieszczeń połączonych z ewangelickim kościołem, a raczej kaplicą. Zabudowania te znajdują się do dzisiaj przy ul. Kościelnej w Cycowie, a obecnie znajduje się w nich Wiejski Ośrodek Kultury w Cycowie.

Jaka muzyka gra w Dąbrowicy?

W mojej pracowni muzycznej MJ Studio w Dąbrowicy niedawno dokonano nagrań piosenek przygotowywanych na nową płytę „Budki Suflera”. Kompozytorem wszystkich utworów jest zmarły ponad dwa lata temu Romuald Lipko, natomiast teksty napisali Bogdan Olewicz, Jacek Cygan i Justyna Holm. Zespół nagrywał w składzie – Tomek Zeliszewski (Dąbrowica), Mietek Jurecki (Dąbrowica), Darek Bafeltowski, Piotr Bogutyn i Piotr Sztajdel. Partie wokalne są nagrywane przez Irenę Michalską, Jacka Kawalca i Roberta Żarczyńskiego. Chórek stanowi ą Ania Rosochacka i Ewa Szlachcic. Wiążę z tą płytą duże nadzieje, ponieważ zespół tradycyjnie nie zwraca uwagi na trendy i mody muzyczne, ponieważ najważniejszy jest dla nas szczerzy przekaz - zarówno muzyczny jak i tekstowy.

Próbką tego co przygotowujemy jest piosenka „O tobie myślę w zimną noc”, umieszczona już w serwisie YouTube. Jest ona wyjątkowym komentarzem tego, co dzieje się za naszą wschodnią granicą. Przedstawia w nietypowy sposób tragedię kilku milionów ludzi, którzy nagle zostawili swoje życie i bliskie sobie osoby, aby przenieść się do obcego kraju i zdać się na łaskę i niełaskę jego mieszkańców. W naszym domu w Dąbrowicy moja rodzina przez kilka miesięcy stanowiła „mniejszość narodową”, ponieważ przyjęliśmy dwie wielopokoleniowe rodziny ukraińskie, więc doskonale rozumiem przekaz tej piosenki.

W przerwach pomiędzy nagraniami zespół

Budka Suflera gra także koncerty w różnych częściach Polski. Występy estradowe stanowią dla mnie wielką radość, ponieważ obecność wielotysięcznej publiczności na każdym koncercie świadczy o tym, że nasza muzyka jest ludziom potrzebna. Bardzo brakowało nam kontaktów z publicznością w czasie tzw. pandemii.

Poza pracą w zespole przygotowuję nową płytę Haliny Frąckowiak z którą wystąpiłem na tegorocznym festiwalu w Opolu, wykonując moją piosenkę „Ludzie tacy dziwni są” do słów Bogdana Olewicza. Z Haliną Frąckowiak grałem już w latach 70-tych ubiegłego wieku, więc taka współpraca stanowi dla nas obojga zarówno przyjemność jak i podróż sentymentalną do lat młodszych.

Obecnie kończę także nagranie płyty znakomitego autora tekstów Staszka Głowacza. Komponuję również i nagrywam piosenki dla krakowskiej aktorki i piosenkarki Małgorzaty Krzysicy. Ponieważ jestem członkiem władz prawie wszystkich istniejących w Polsce organizacji muzycznych, więc zajmuję się także pracą społeczną na rzecz mojego środowiska zawodowego. Wszystko to robię w myśl zasady ludzi w moim wieku: „Trzeba się szybko bawić!”

Mietek Jurecki

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

...ja Ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego...

Olaf Krawczyk	Kacper Och	Laura Anna Klarys
Aniela Kożuchowska	Jakub Tomasiewicz	Laura Nieradko
Leonard Grzegorz Bobrawski	Hanna Leokadia Palak	Marcelina Skoczylas
Ignacy Kazimierz Górski	Zofia Maria Putowska	Maja Podolak
Barbara Mierzwa	Urszula Górna	Klara Dylon
Feliks Władysław Stelmach	Pola Wrona	Laura Neffe
Wojciech Och	Maja Jakubczyk	

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

...ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską...

Konrad Majewski i Natalia Tolak	Piotr Kasprzak i Marta Mazur
Maciej Bukowski i Patrycja Nowicka	Kamil Wrona i Natalia Sobotka
Michał Banaszek i Agnieszka Podgórska	

BÓG MIŁOSIERNY DAJE ODKUPIENIE

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Grzegorz Marian Krzewicki	Adam Stanisław Litwiński
Ewa Maria Mitura	Celina Daniela Klocek

Niech odpoczywają w pokoju...

PORZĄDEK SPRAWOWANIA

MSZY ŚW. I NABOŻEŃSTW

Msze Święte:

Dni powszednie: 17:00 i 18:00

Niedziele: 8:00, 10:00, 11:30, 17:00

Święta nieobowiązkowe: 8.00, 17.00 i 18.00

Spowiedź: 15 minut przed każdą Mszą Świętą.

W pierwszy piątek miesiąca: 16:30 i 17:30

Adoracja Eucharystyczna:

W dzień powszedni: 17:30—18:00

W pierwszą niedzielę miesiąca: 9:00 – 10:00

Nabożeństwo I-go Czwartku, Piątku i Soboty:

Odpowiednio – 17:30

Nabożeństwo różańcowe:

W niedzielę – 9:00, w dni powszednie – 17:30

Nabożeństwo wypominkowe:

W dni powszednie – 17:30

Msza św. zbiorowa za wstawiennictwem

św. o. Maksymiliana M. Kolbego:

8. dzień miesiąca (intencje składamy w kaplicy)

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP:

Niedziela 7:40

